

eller ikke. Skulle vi ordne Forholdene ved det kgl. Teater i Kjøbenhavn, staa det for mig saaledes, at vi maatte sætte dette mere paa dets egne Ben og sige til Administrationen: Vi ville gaa ind paa at give et saa og saa stort Tilskud om Aaret og dermed Basta. Med andre Ord: fiksere Tilskuddet saaledes, som Andragendet her ønsker, at Tilskuddet til Teatret i Aarhus skal fikseres. Det er et Tilskud til en bestemt Institution, og dermed maa Institutionen søge at klare sig, og alt det øvrige bliver Rigsdagen uvedkommende. Institutionen skal som sagt staa noget mere paa egne Ben og ikke staa og hælde op ad Statskassen, hver Gang det er galt. Det ærede Medlem udtalte, at det var noget ganske andet, man her forlanger, idet man androg om at forrente den Sum, der er skaffet til Veje, med 5 pCt. Det er jo ikke det, vi forlange. Jeg vil bede det ærede Medlem gennemlæse Andragendet. Saa vil han se, at vi kræve et Tilskud til Driften, saa at det bliver os muligt at føre gode Stykker frem paa Teatret. Men dette lader sig ikke gøre, i hvert Fald ikke i Provinserne, for et Teater, som skal balancere. Det maa tage mange Hensyn til Forholdene, maa rette sig efter den raadende Smag i Befolkningen. Et Teater, som Teatret i Aarhus, med dets store Omkostninger til Bygningen og Administrationen, vil ikke i den Grad uden Tilskud kunne ofre sig for at bringe gode Stykker frem. Det er dertil, vi ønske denne Sum, samtidig med at vi, som det ærede Medlem vil se af Andragendet, have ønsket en Samvirken mellem Kunstanstalterne her i Danmark, saa at det ved Vekselvirkningen blev lettere og billigere at føre Kunsten frem. Jeg ved af egen Erfaring det, at dette Andragende ogsaa inden for Finansudvalget har Venner. Det har for øvrigt undret mig baade i Aar og i Fjor, at disse Venner ikke ere traadte frem som et Mindretal. Den ærede Ordfører har givet Grunden dertil, og for den bøjer jeg mig. Men jeg vil ønske, at Mindretallet i Finansudvalget til næste Aar maatte blive saa stærkt, at det drister sig til at føre Sagen frem i Tinget.

E. Sørensen: Det ærede Medlem erindrede mig om, at der en Gang havde foreligget her for Tinget et Forslag om Understøttelse til et Provinselskab, og at jeg den Gang havde lagt mig stærkt i Selen for Forslaget, hvorfor min Stilling i Dag i særlig Grad undrede ham. Det undrede mig ogsaa selv at høre af det ærede Med-

lem, hvorledes jeg den Gang skulde have stillet mig ganske anderledes end i Dag. Nu er det ikke altid let at huske, hvornaar et saadant Forslag har foreligget, men heldigvis har jeg fundet det, og det har ganske vist bestyrket mig i den Følelse, jeg straks havde, da jeg hørte det ærede Medlems Udtalelser om min Stilling. Hvor afgjort og med hvor stor Suffisance, det ærede Medlem end omtalte min Stilling den Gang, huskede det ærede Medlem dog fuldstændig fejl. Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse et Par Ord af min Tale ved nævnte Lejlighed; den findes i Rigsdagstidende for 1890—91 Sp. 4257. Jeg endte saaledes: „Med disse faa Ord skal jeg fraraade ærede Medlemmer at stemme for Forslaget om 20,000 Kr. i Statsunderstøttelse til Skuespil i Provinserne. Og jeg haaber ikke blot, at det forsvinder i Aar, men tillige, at vi ikke mere faa det at se“. Og saa fortsætter jeg videre: „Jeg skal indrømme, at der kunde gøres noget ogsaa for Komedie i Provinserne“, idet jeg henviste til, at Justitsministeren ikke skulde udstede alle disse Privilegier til Smaaselskaber, der rejse omkring og ødelægge den gode Smag og hutle sig igennem paa en mer eller mindre heldig Maade. Derefter slutter jeg: „Jeg tror, det Forslag helt igennem — ja, jeg ved ikke, om det er tilladt at sige det, men i mine Øjne har det Forslag stadig været vildt“. Naar man anbefaler at stemme mod et Forslag og udtaler Ønsket om, at man ikke mere maa faa det at se, og slutter med, at man betragter det paagældende Forslag i det hele taget som vildt, saa ved jeg dog ikke, om det saa ganske afgjort kan siges, at man har lagt sig stærkt i Selen for et saadant Forslag, og om min Opfattelse i Dag derfor kan siges at have været saa aldeles modsat min Stilling den Gang. I øvrigt skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem udtalte, at det ikke er til Forrentning af Byggesummen, men til Driften, at man søger Statstilskud, ser jeg ikke Forskellen. Det maa nemlig erindres, at Driften af Teatret i Aarhus for et større Selskab, som har lejet dette, hidtil altid har været en god og indbringende Forretning, saaledes at ethvert større Selskab først og fremmest ønsker at faa Aarhus Teater til Leje i den faste Sæson, og at vedkommende Direktør altid der, hvis han er mødt med et godt Selskab og et godt Repertoire — som Aarhus sikkert nok forlanger — ogsaa har kunnet være sikker paa en heldig Sæson. Saa vidt jeg ved, har det aarlige Billetsalg ved Aarhus Teater gennemsnitlig været